

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Paweł Kołodziejski

Protokolant Agnieszka Niewiadomska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga,

w sprawie **B. S.**

skazanego z art. 305 §1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 25 czerwca 2025 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 19 lutego 2024 r., sygn. akt II AKa 315/23,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 14 kwietnia 2023 r., sygn. akt III K 77/21,

1. pozostawia bez rozpoznania kasację w zakresie zarzutów z pkt. I i II;

2. w pozostałym zakresie kasację oddala jako oczywiście bezzasadną;

3. obciąża skazanego B. S. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

Antoni Bojańczyk

Stanisław Stankiewicz

Paweł Kołodziejski

UZASADNIENIE

Kasację obrońcy skazanego B. S. w części, tj. co do zarzutów z pkt. I i II, należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy wyłącznie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji wnoszonych przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.4 pkt 2 k.p.k.).

W zapadłym w sprawie wyroku sądu *a quo* (następnie zmienionym częściowo zaskarżonym obecnie kasacją wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2024 r., sygn. II AKa 315/23), za przypisane skazanemu czyny opisane w pkt. XVIII-XXVII stanowiące ciąg przestępstw, o jakim mowa w art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzono B. S. obok kary grzywny (w wysokości 500 stawek dziennych po 20 zł każda stawka) karę roku pozbawienia wolności. Jednocześnie sąd pierwszej instancji zastosował wobec skazanego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary (por. pkt. XLVI, L i LI wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2023 r., sygn. III K 77/21). Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zaskarżonym kasacją wyrokiem z dnia 19 lutego 2024 r. utrzymał w mocy wyrok sądu *a quo* w części dotyczącej uznania skazanego winnym popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. XVIII-XXVII części wstępnej wyroku stanowiących ciąg przestępstw z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., skazania za nie m. in. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz orzeczenia środka związanego z poddaniem sprawcy próbie z art. 72 § 1 pkt 1 k.k. (por. pkt. V wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2024 r., sygn. II AKa 315/23). W kasacji wniesionej przez obrońcę co jednoznacznie wynika tak z treści zarzutów zawartych w *petitum* (pkt. I i II), jak i z jej części motywacyjnej nie nawiązano do żadnego z uchybień określonych w treści przepisu art. 439 § 1 k.p.k. (por. art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Zatem tak zredagowana kasacja w wyżej wskazanej części w świetle jednoznacznej treści dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna, co, w efekcie, musiało skutkować jej pozostawieniem bez rozpoznania w części, tj. co do zarzutów z pkt. I i II w oparciu o przepisy art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w części dyspozytywnej (pkt 1), obciążając jednocześnie na zasadzie art. 637a k.p.k. w zw. art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. kosztami postępowania kasacyjnego skazanego (pkt 2).

[J.J.]

[r.g.]

Antoni Bojańczyk Stanisław Stankiewicz Paweł Kołodziejcki